

Oratio œcumenica

2013. június 9. – *Evangelikus Élet*, 78. évfolyam, 23. szám

Kegyelmes Atyánk! Köszönjük neked, hogy igédben újra és újra szólsz hozzánk, és a benned való reménységre hívsz minket.

Könyörgünk azokért, akik reménytelenül élnek. Segítsd őket, hogy felemelhessék tekintetüket rád, és meglássák benned az élet értelmét és teljességét.

Könyörgünk azokért, akik a nagy árvizekben elveszítették otthonukat, eddigi életük munkájának gyümölcseit. Segítsd őket erővel és kitartással az újjáépítésben, újrakezdésben. Adj melléjük segítő kezeket, a mások gondját felvállaló kisebb-nagyobb közösségeket. Tégy bennünket is nyitottá, hogy segítségükre legyünk a szenvedőknek, nélkülözőknek.

Könyörgünk azokért, akik nem benned keresik az élet reménységét és teljességét. Vezesd őket az egyetlen szükségés felé, hogy minden másért csak ez után, ráadásként adjanak hálát teneked.

Könyörgünk azokért, akik benned bíznak, tőled kaphatták meg az élet teljességének ajándékát. Tartsd meg őket, testvéreinket a veled való közösségben, és add meg nekik azt az elszánást, hogy akaratodat és kegyelmedet mindjobban meg akarják ismerni.

Könyörgünk azokért, akiket fel akarsz használni egyházad építésére. Segíts megtalálni helyünket a gyülekezet közösségében. Add, hogy mindannyian felvállaljuk azt, amit tanítványaidra bízol feladatként. Segíts szólnunk, ha kell, hallgatnunk, ha kell, add, hogy egész életünk tanúságot tegyen a benned megtalált békességről és teljességről.

Kegyelmes Atyánk! Mindenünket a te kezedbe helyezzük, mert nálad mindenünk biztonságban van. Őrizd lépteinket ebben a világban, és tarts meg bennünket országod teljességre jutására Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.